

Verkondiging 21 juli 2018, doopdienst

Lezingen: Mat. 7:-24-27, Mat. 19:13-15

ds. Florisca van Willegen-Kerkvliet

Gemeente van Christus, lieve mensen,

Ik weet niet of wat ik nu ga vertellen herkenbaar is voor elke ouder. Maar toen mijn zwangerschap eenmaal algemene kennis was, was iedereen bereid me bij te staan met raad en daad. Bijna iedereen blijkt een zwangerschap van dichtbij meegemaakt te hebben, of kent wel iemand anders die er ervaring mee heeft. Al dat meeleven maakt duidelijk dat een kind krijgen aan de ene kant vanzelfsprekend is, een onderdeel van het leven. Aan de andere kant is helemaal niet vanzelfsprekend dat het ook deze keer goed zal gaan en is ieder nieuw leven op zichzelf weer uniek en een klein wonder.

Bij alle raad die ik ontving, werd mij ook door een andere moeder een boek over *hypnobirthing* doorgegeven. Dat is een bepaalde methode om je voor te kunnen bereiden op de zwangerschap en de bevalling. Naast ontspanningsoefeningen en ademhalingstechnieken, werd je ook aangeraden om met *affirmaties* te werken. Dat is een zelfhulpoefening die eruit bestaat om positieve boodschappen – de affirmaties - voor jezelf te formuleren en deze alsmaar te herhalen. Het liefste buig je je negatieve gedachten en gevoelens dan om tot een positieve affirmatie. Je kunt dan denken aan boodschappen als: 'ik heb vertrouwen in de verloskundige' of 'ik weet dat ik het kan'. De herhaling moet er dan voor zorgen dat deze boodschappen je eigen gaan worden in plaats van de negatieve gedachten en gevoelens en dat je meer vertrouwen krijgt in jezelf en de situaties waar je je op focust. Dit is uiteraard in alle denkbare situaties toepasbaar, niet alleen op bevallingen.

Ik moet toegeven dat het niet zo bij mij paste om op deze manier met affirmaties te werken. Maar door de lezing van vandaag schoot het me toch weer te binnen. Want natuurlijk maakt het uit wat voor affirmaties of boodschappen je iemand meegeeft in het leven. Als je maar lang genoeg tegen iemand blijft zeggen dat een dubbeltje nooit een kwartje wordt, dan zal diegene het niet meer in zijn hoofd halen om ook maar te proberen een kwartje worden. En zo gaan de boodschappen die je herhaaldelijk meekrijgt in je leven je mede vormen tot wie je bent. Het wordt de basis van hoe jij jezelf ziet en van waaruit je het leven bezieet. Het is dus van belang door welke woorden en verhalen we ons laten leiden en welke woorden we naar elkaar toe herhalen.

Ik moest hieraan denken vanwege het verhaal van vandaag. Tegen zijn gehoor hoorden we Jezus zeggen: *'Wie deze woorden van mij hoort en ernaar handelt, kan vergeleken worden met een verstandig man, die zijn huis bouwde op een rots.'*

Toen het begon te regenen en (..) er stormen opstaken (..) stortte het niet in, want het was gefundeerd op een rots.' (Mat. 7:24-25)

Wat zijn dan deze woorden waar Jezus het over heeft? Jezus spreekt deze gelijkenis uit aan het slot van wat wij de bergrede noemen. Net zoals Mozes op een berg de leefregels van God voor zijn volk meekreeg, zo gaat Jezus in het Matteüsevangelie een berg op om de mensen te leren wat het betekent om te leven volgens de wil van God.

Zo zegt Jezus: *'Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid'* (Mat. 7:33). Laat dat de bron van alles zijn. Als je daar je leven op bouwt, dan zal je leven staan als een huis. Dan zul je ontdekken dat je in de eerste plaats door God geliefd en gewild bent. En dat God voor je zorgt, net zoals hij voor de vogels zorgt en de lelies in het veld (Mat 7:26, 28).

God heeft een leven vrede en gerechtigheid voor jou voor ogen. Maar niet alleen voor jou, voor alle mensen en heel zijn schepping. Het goede leven voor al zijn schepselen, dat is het koninkrijk dat God voor ogen heeft. En dat gaat niet buiten jou en buiten mij om, maar dat heeft ook alles te maken met hoe wij zelf in het leven staan. Dat is waar het grootste deel van de bergrede over gaat.

Delen van deze bergrede horen tot de meest bekende uitspraken van Jezus. Zoals zalig (of gelukkig)ben je, wanneer je nederig en zuiver van hart bent, honger en dorst naar gerechtigheid en wie vrede najaagt. (Mat. 5:3-10) Maar ook: *'vergelddt geen kwaad met kwaad, maar keer de andere wang toe'*, *'haal eerst de balk uit je eigen oog, voor je naar de splinter van een ander kijkt'* en zelfs *'heb je vijanden lief'* (mat 5:39, 44, 7:3).

Woorden niet alleen om te horen, maar vooral om naar te handelen. Woorden die leren om met de ogen van God naar andere mensen te kijken. Dan leer je om net zo met andere mensen om te gaan, als je wilt dan anderen met jou omgaan.

Die leer je om het fundament van je leven te bouwen op dat wat echt waardevol is in het leven, zoals liefde, geloof, vriendschap, rechtvaardigheid en vertrouwen. Dan hoef je niet bang te zijn dat je aan stormen onder doorgaat, want je hebt een stevig fundament waar je op kunt steunen.

Waar mensen vanuit dat fundament met elkaar leven, daar breekt al iets van dat Koninkrijk van God door.

Dat is de boodschap die Jezus ons meegaf, in wat hij de mensen leerde, maar ook in hoe hij leefde. Zo liet hij bijvoorbeeld ook zien dat kinderen er vanaf begin af aan helemaal bij mogen horen.

Dat willen we vandaag ook zichtbaar maken met de doop. Ook Feline mag horen bij de gemeenschap van mensen die willen gaan in Gods spoor. Als gemeenschap komen we steeds weer bij elkaar om de verhalen over God en mensen te horen. Steeds weer mogen we horen dat we geliefd en gekend zijn. Dat we er mogen zijn. Maar ook dat wij er mogen zijn voor anderen. Dat we de liefde waar we onszelf gekend weten, zullen delen en doorgeven aan mensen om ons heen. Moge dat de boodschap zijn die we steeds opnieuw en opnieuw horen, eigen maken en samen in praktijk brengen. Als er dan stormwinden door ons leven razen, het water ons aan de lippen staat of vloedgolven maken dat ons huis inzakt, dan hoeven we niet hopeloos en hulpeloos te zijn. We mogen elkaar te hulp komen en bij elkaar schuilen. En boven dat alles mogen we vertrouwen en geloven dat God ons fundament is. De grond die ons bestaan draagt. Amen.